

Zoef.....wat was dat? Weer drie maanden voorbij, de tijd lijkt soms sneller te gaan dan we bij kunnen houden.

De groepsdynamiek is totaal anders dan een jaar geleden, op de acht bewoners is de gemiddelde leeftijd gezakt van 18 jaar naar 15 jaar. Dat vraagt even gewenning, sneller schakelen in situaties, eerder anticiperen, beter zorgen voor structuur en nog duidelijker zijn.

Maakten we vorige nieuwsbrief melding van de doelstelling om de communicatie nog verder te verbeteren, je kunt er natuurlijk op wachten dat er op "zere plekken" de vinger wordt gelegd. Dat is maar goed ook, want dat houdt ons alert en bevestigt de knelpunten die we in-tussen boven hebben zien drijven. Veranderingen kosten wat tijd, maar zoals weleens gek-scherend wordt gezegd "het onmogelijke doen we direct, wonderen duren iets langer", er wordt hard aan gewerkt. Neemt niet weg dat we gebaat zijn bij gefundeerde en opbouwende suggesties ter verbetering, zowel intern als extern.

André is drukdoende met de voorbereiding voor de veranda; het bouw pakket is zo goed als klaar, alleen nog een paar keer beitsen. Kunnen we 's avonds wat langer buiten zitten en bij wat regen hoeven we niet direct naar binnen, wel zo prettig. Het gaat tevens dienst doen als zonwering.

De jaarlijkse audit voor HKZ hebben we goed doorstaan, een paar kleine punten als opmerking. Gelukkig geen kritische punten, dat betekent dat we goed bezig zijn. We werken transparant en maken steeds verbeterlagen. Het moet ook geen doel op zichzelf zijn, je moet er actief mee werken en dat doen we met plezier.

Verslaving op welke wijze dan ook is erg zorgelijk. Games, alcohol, drugs, seks etc. op verschillende wijze hebben we er mee te maken. Wat zijn de gevaren? Hoe kun je jezelf weren? Hoe ga je daar mee om? Voor de jongeren is hierover uitleg nodig. Maar voor ouders en begeleiders ook zeer belangrijk te signaleren, hoe juist wel of juist niet te reageren. Niet te min zaak hier een goede gedegen uitleg over te krijgen, van specialisten en ervaringsdeskundigen. Daarom hebben we de stichting Chris uitgenodigd, partner van "de Hoop" verslavingszorg te Dordrecht. Zij hebben een ouderontmoetingsavond verzorgd over verslaving. Een deel van de avond speciaal voor de jongeren en een deel speciaal voor de ouders/begeleiders. Het was een interessante en zeer leerzame avond, waarin vele soorten van verslaving de revue zijn gepasseerd. Iemand die met verslaving te maken krijgt weet dit goed verborgen te houden, toch zijn er signalen en het is zaak die tijdig te herkennen. Hier heeft de ervaringsdeskundige openhartig over verteld, dat was voor iedereen zeer indrukwekkend. Er zal nog lang over worden gepraat, want wie zegt dat het jouw of je kind niet gebeurt? De meeste aandacht was er voor drugsverslaving. We hopen dat de informatie tot hulp is ter voorkoming en hulp bij verslaving.

Een van de jongens, buitenschoolse begeleiding, Jeffrey is geslaagd voor zijn MBO-2 diploma diervverzorging. Werd er twee jaar geleden vanuit gegaan dat hij het niet zou redden, hij heeft mooi het tegen-deel bewezen. Omdat hij al zijn huiswerk en werkstukken al had

gemaakt en ingeleverd, mocht hij als eerste van zijn leerjaar examen doen. Zijn proeven van bekwaamheid deed hij zonder ook maar één onvoldoende, excellent geslaagd! Jeffrey van harte gefeliciteerd, we zijn trots op je.

Ook een woord van dank aan Roos, zij heeft als stagiaire, Jeffrey begeleid en gestimuleerd, super. We hebben dat natuurlijk wel even gevierd.

Remko heeft de zondag voor Pasen (Palmpasen) belijdenis gedaan en zich laten dopen, dat is nogal wat, het ontroerde ons.

Vooraf toen hij zijn getuigenis gaf. Daar stond iemand die ergens voor staat. Dan mag je ervaren dat er in de tijd dat hij bij ons woonde veel is veranderd. Want ga maar eens voor een volle kerkzaal staan en doe dan het woord. Geweldig Remko, we wensen jouw Gods Zegen en nabijheid toe. Hij werd gezegend met vers 23 uit Psalm 22, dat zegt, *ik zal Uw Naam bekend maken, U loven in de kring van mijn volk*. Heel fijn dat alle bewoners en begeleiders die konden er

bij waren.

“Het andere gedrag” in de persoon van Marjan van der Meer heeft voor de bewonersgroep een Sofa-training “rots en water” verzorgt. Vijftien avonden waarin een aantal zaken wordt getraind met de bedoeling wat steviger in je schoenen te kunnen staan. Het gaat dan om zelfkennis, zelfvertrouwen, zelfreflectie, sociale vaardigheden, concentratie, respect voor de ander, grenzen aangeven en op komen voor je zelf.

Te bedenken dat we het hier bij kunnen laten is een utopie, de jongeren en begeleiding hebben wat gereedschappen aangereikt gekregen en dit mogen oefenen. Nu is het aan ons begeleiding om de technieken die geleerd werden met de jongeren in praktijk te blijven brengen. In voorkomende gevallen, bepalen we de jongeren bij wat ze hebben geleerd en zo worden ongewenste situaties deels of zelfs geheel voorkomen. Al met al is het goed geweest voor een ieder en daar zijn we dan weer blij mee.

De lokale “kleine” particuliere zorgondernemers op Voorne – Putten, waar onder ook Bernisser Hands valt, proberen elkaar te vinden door in gezamenlijk overleg tot een samenwerkingsverband te komen. Hoe dit in de toekomst vorm gaat krijgen, door platform, stichting of anderszijds, daar wordt nog over nagedacht. Alle zorgondernemers hebben de nadrukkelijke wens elkaar als collega te zien. Denk aan kennisdeling, gezamenlijke inkoop, vervoer, diensten, reclame, communicatie, fondsenwerving, gesprekspartner naar overheden. Kortom krachten bundelen, maar met behoud van eigen identiteit.

Ook nu weer danken we iedereen die ons in gebed en gedachten blijven dragen. Wat zouden we kunnen zonder jullie steun en support. Van harte Gods rijke Zegen toegewenst.

Hartelijke groeten,

Ed, Ria en de kinderen.